

PRZEWŁOCZYĆ SIĘ (4) *vb impf i może pf
impf (3), może pf (1) [3 sg f i [n] praet] SkarŻyw.
e jasne, o pochylone.*

*praes 3 sg przewłóczy się (1). ◇ 3 pl przewłóczą się (1). ◇ praet 3 sg m przewłóczył się (1). f
przewłóczyła się (1). [n przewłóczyło się.]*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przewlec.

1. Przedłużać (przedłużyć) się w czasie, długo trwać (2) : Poki tu mięzkamy wgościniełmy od Pána: ták prágnąc y wóląc [!] mamy: Ach mnie/ iłz się pielgrzymowanie moie przewłóczy *SkarŻyw* 196; [a to [przygotowanie do podróży] tak się przedsię przewłóczyło [...], iż lepiej było, że ten okręt później wyszedł, niżli był umyślił. *RadzPodróż* 16].

Zwrot: »długo się przewłóczyć« (1): Niewiem ielli on obyczay trzebá gánić/ że bárzo rzadko łady bywáią. Bo zá tem práwá długo się przewłóczą/ nakłady zbytnie bywáią czynione. *ModrzBaz* 90.

2. Przeb(ie)rać się (2) : Przez cały wielki poft nigdy się nieprzewłóczył/ ácz y innych czálów rzadko *SkarŻyw* 160.

Przen (1) :

Zwrot: »w maszkare się przewłóczyć« = *stwarzać fałszywe pozory, udawać* (1): Záprawdę we wżyftkie mázłkary sie przewłóczył [cesarz *turecki*]/ ftáwiáiąc to tyráńftwo łwoie w ták zacné y wolné króleftwo. *OrzJan* 13.

Synonim: **1. przedłużać się.**

Formacje współrdzenne cf 1. WLEC.